

opusdei.org

Zatwierdzenie Opus Dei przez Stolicę Apostolską (16.06.1950)

Dzieło otrzymało ostateczne zatwierdzenie od Stolicy Apostolskiej 16 czerwca 1950 roku, w uroczystość Najświętszego Serca Jezusa, dekretem "Primum inter".

16-06-2024

Opus Dei otrzymało *Decretum laudis* 24 lutego 1947 roku – wówczas było to święto Świętego Apostoła Macieja

– i stało się Instytutem Świeckim na prawach papieskich.

Zostało więc zatwierdzone przez Stolicę Apostolską zgodnie z prawem szczegółowym zawartym w Konstytucji apostolskiej *Provida Mater Ecclesia*, ogłoszonej przez Ojca Świętego Piusa XII w święto Ofiarowania Pańskiego 2 lutego 1947 roku.

Wcześniej, w 1946 roku, Dzieło otrzymało od Stolicy Apostolskiej dokument pochwalający jego cele. Przyznane też zostały odpusty, na mocy *breve* apostolskiego *Cum Societatis* z roku 1946 oraz *breve* apostolskiego *Mirifice de Ecclesia* z roku 1947.

Co oznaczała dla Dzieła Konstytucja apostolska *Provida Mater Ecclesia*?

Konstytucja apostolska *Provida Mater Ecclesia* przyniosła pewne

korzyści, ponieważ dawała zatwierdzenie kanoniczne; zarazem jednak stworzyła poważne przeszkody, ponieważ to rozwiązanie prawne nie odpowiadało wymogom natury Dzieła.

Konstytucja ta posłużyła do tego, by Stolica Apostolska uznała, zatwierdzając Statuty Opus Dei, że wierni Dzieła nie są zakonnikami i dlatego nie można stosować do nich prawa dla zakonników; zarazem jednak Dzieło musiało podlegać dalej Kongregacji do Spraw Zakonów i zostało zobowiązane, by wprowadzić do Statutów Opus Dei pewne wymagania i wyrażenia terminologiczne narzucone przez normy wewnętrzne tej Kongregacji, a które były radykalnie sprzeczne z istotą i naturą właściwą Dzieła. Założyciel nie miał innego wyjścia, jak „ustąpić, nie dając za wygraną, z chęcią, by później odzyskać to, co stracono”; osiągnął jednak to, że wraz z tymi

rozbieżnościami potwierdzona została w sposób precyzyjny *prawdziwa istota* powołania właściwego wiernym Opus Dei.

Przy powstaniu tego dokumentu papieskiego starły się dwa prądy teologiczne i prawne. Jeden z nich dążył do nadawania nowym instytutom tzw. *stanu doskonałości* i do utożsamienia ich z praktykowaniem rad ewangelicznych w sposób, który wykrylizował się w to, co dziś jest określane jako *życie konsekrowane*. Drugi zaś, szanujący zjawisko prawne i teologiczne Opus Dei, potwierdzał treść teologiczną, ascetyczną i apostolską *świeckości*, w której istocie nie ma dążenia do żadnego *stanu doskonałości* oznaczającego zmianę stanu. Nasz Ojciec mógł uzyskać bardzo niewiele, a to, co osiągnięto, było wynikiem kompromisu, w wyniku którego Dzieło zostało wtłoczone w formę, która do niego nie pasowała.

Jakiej formy prawnej pragnął Założyciel Opus Dei?

Forma prawna, której Założyciel pragnął od samego początku dla Dzieła, to struktura świeckiej jurysdykcji personalnej.

Dzięki tej ostatecznej formie prawnej nie zmienił się w niczym ani duch, ani specyficzne środki apostołstwa Opus Dei, a Dzieło odnajduje się wewnątrz prawa ogólnego bez przywilejów i takie, jakiego pragnął Założyciel, poruszony przez Boga, i jakie zostawił jasno opisane pod wszystkimi względami na wiele lat przed tym, jak Pan wezwał go do Nieba.